πῦρ, δι' οὗ ἀναδείκνυνται οἱ ποιηταί, ἔτρεφε καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἠδύνατο διὰ τοῦ ποιητικοῦ ταλάντου του νὰ καταλάβῃ περιφανῆ θέσιν καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν προτέραν του εὐτυχίαν.

Καὶ ὄντως τὰ ποιήματα αὐτοῦ προσείλκυσαν τὴν προσοχὴν καὶ ἀλλων μάλιστα δὲ τοῦ ποιητοῦ Βιργιλίου, ὅστις συνέστησεν αὐτὸν εἰς τὸν ἔνθερμον προστάτην τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν Μαικήναν τὸν καὶ σύμβουλον τοῦ Αὐτοκράτορος Αὐγούστου. Ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Μαικήνου φιλίας ἐγένετο ὁ Ὁράτιος γνωστὸς καὶ εἰς τὸν αὐτοκράτορα, παρ' οὗ μεγάλης εὐνοίας ἀπέλαυε. Ὅτε ὁ ποιητὴς ἦγε τὸ 32ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἔλαβε παρὰ τοῦ Μαικήνου ὡς δῶρον κτῆμά τι ἐπὶ τοῦ Σαβίνου ὄρους παρὰ τὸν Ἀνιῶνα ποταμὸν οὐ μακρὰν τῶν Τιβούρων, ἐξ οὗ ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀνέτως, καὶ ἐν ᾧ διέτριβε τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους ἀναψύχων ἑαυτὸν καὶ παραδιδόμενος ὅλως εἰς τὸ ποιητικὸν του ἔργον. Κατὰ τὸν μετὰ ταῦτα βίον του οὐδεμία ἄλλη περιπέτεια παρουσιάζεται, εἰ μὴ ὅτι ἐκινδύνευσέ ποτε εἰς ἓν θαλάσσιον ταξείδιον καὶ ὅτι πιθανῶς παρέστη μετὰ τοῦ Μαικήνου, εἰς τὴν ἐν Ἀκτίῳ ναυμαχίαν. Ἀπέθανε δὲ τῷ 8ῳ ἔτει π. χ. ὀλίγον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μαικήνου, ταφεὶς παρὰ τὸν τούτου τάφον ἐν τῷ Ἡσκυλίνῳ λόφῳ.

Νέος ὢν ὁ Ὁράτιος καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονὴν του συνέτασσε ποιήματα κατ' ἀπομίμησιν Ἑλληνικῶν προτύπων. Ὁ ἴδιος λέγει ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐποίει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀλλ' ὁ Ρωμύλος ἐμφανισθεὶς καθ' ὕπνον ἀπέτρεψεν αὐτὸν ἀπὸ τούτου. Ἐπανελθὼν εἰς Ρώμην ἐτράπη εἰς τὴν ποίησιν τῶν σατυρῶν καὶ ἰάμβων (ἐπῳδῶν), ἔχων ὡς πρότυπον τὸν Ἀρχίλοχον. Ἀπὸ τοῦ 30—23 π. χ. ἔτους ἐπεδόθη ἰδίως εἰς τὴν Λυρικὴν ποίησιν ὑπὸ τὴν στενωτέραν αὐτῆς ἔννοιαν συντάξας τὰ τρία πρῶτα βιβλία τῶν ᾠδῶν. Ὕστερον δὲ συνέταξε τὰς ἐπιστολάς, κατὰ δὲ τὸ 17 π. χ. ἔτος κατὰ παραγγελίαν τοῦ Αὐγούστου τὴν ἑκατονταέτηρον ᾠδήν. Τελευταῖον δὲ εἴτε αὐθορμήτως εἴτε εἰς ἀπαιτήσεις ὑποχωρῶν ἐποίησεν ἐγκώμια εἰς τὸν Αὔγουστον διὰ τὰς νίκας καὶ τὴν εἰρηνικὴν καὶ χρηστὴν διοίκησιν αὐτοῦ, καὶ εἰς τοὺς νικηφόρους στρατηγοὺς Τιβέριον καὶ Δροῦσον προγόνους τοῦ Αὐγούστου. Ἐκ τούτων ἀποτελεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ τέταρτον βιβλίον τῶν ᾠδῶν.

ΟΡΑΤΙΟΥ ΩΔΑΙ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ὠδὴ 1η

Περίληψις. Ἐν τῷ βίῳ οἱ ἄνθρωποι ἄλλοι ἐπὶ ἄλλα τρέπονται, καὶ ἄλλοι ἄλλας κλίσεις ἔχουσι δυσκόλως ἀπὸ τούτων ἀποτρεπόμενοι, ἐμὲ δὲ τέρπει ἡ ποίησις καὶ διὰ ταύτης θὰ καταστῶ ἀθάνατος.

Ὦ Μαικήνα, ἐκ προγόνων βασιλέων (1) γεγονώς, ὦ ἐμὸν βοήθημα (2) καὶ ἡδὺ ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχουσίτινες, οὓς εὐφραίνει ὅτι συνέλεξαν ἐν τῷ σταδίῳ Ὀλυμπιακὴν κόνιν (3) καὶοὓς ἡ ὑπὸ τῶν ὑπερθέρμων τροχῶν (τῶν ἑλιγγιωδῶς κινουμένων ἁρμάτων) παρακαμφθεῖσα (4) νύσσα καὶ ὁ περίφημος φοῖνιξ ἐξυψοῖ πρὸς τοὺς θεοὺς τοὺς κυρίους τῆς γῆς. Τοῦτον (5) μὲν τέρπει, ἂν τὸ πλῆθος τῶν εὐμεταβλήτων Κυριτῶν ἀμιλλᾶται νὰ προαγάγῃ τοῦτον εἰς τὰ τριπλᾶ (6) ἀξιώματα, ἐκεῖνον δέ, ἂν ἀπεταμίευσεν ἐντῷ ἰδίῳ σιτοβολῶνι ὅ,τι ἐκ τῶν Λυδικῶν ἁλῶν συνάγεται. Οὐδέποτε ἤθελες μεταπείσει ἐπὶ Ἀτταλικοῖς (7) ὅροις τὸν χαίροντα νὰ διασχίζῃ διὰ τῆς σκαλίδος τοὺς πατρικοὺς ἀγρούς, ἵνα ὡς δειλὸς ναύτης διὰ Κυπρίας νεὼς τὸ Μυρτῷον πέλαγος διαπερᾷ. Ὁ Ἔμπροος φοβούμενος τὸν πρὸς τὰ Ἰκάρια κύματα παλαίοντα Λίβα ἐπαινεῖ τὴν ἡσυχίαν καὶτοὺς ἀγροὺς τῆς ἑαυτοῦ πόλεως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπισκευάζει τὰ συντετριμμένα πλοῖα ἀδίδακτος νὰ φέρῃ τὴν πενίαν. Ὑπάρχει τις, ὅστις οὔτε τὰ ποτήρια παλαιοῦ Μασσικοῦ (8) οἴνου καταφρονεῖ οὔτε μέρος ἐκ τῆς σταθερᾶς (ἐργασίμου) ἡμέρας νὰ ἀποβάλλῃ ὁτὲ μὲν κατακεκλιμένος τὰ μέλη ὑπὸ χλοερὰν κόμαρον ὁτὲ δὲ παρὰ τὴν τερπνὴν πηγὴν ἱεροῦ ὕδατος. Πολλοὺς τέρπει τὸ στρατόπεδον καὶ ὁ τῷ κέρατι μεμιγμένος ἦχος τῆς σάλπιγγος καὶ οἱ βδελυκτοὶ εἰς τὰς μητέρας πόλεμοι. Ὑπὸ τὸν παγερὸν αἰθέρα διανυκτερεύει ὁ κυνηγὸς ἀμνήμων τῆς νεαρᾶς συζύγου, εἴτε ἔλαφος παρετηρήθη ὑπὸ τῶν πιστῶν κυναρίων, εἴτε Μαρσικὸς κάπρος διέρρηξε τὰς περιμήκεις ἄρκυς. Ἐμὲ οἱ κισσοί, τὰ κοσμήματα τῶν ποιητικῶν μετώπων, ἐπικοινωνοῦσι μετὰ τῶν Θεῶν, ἐμὲ τὸ παγετῶδες ἄλσος καὶ οἱ κοῦφοι χοροὶ τῶν νυμφῶν